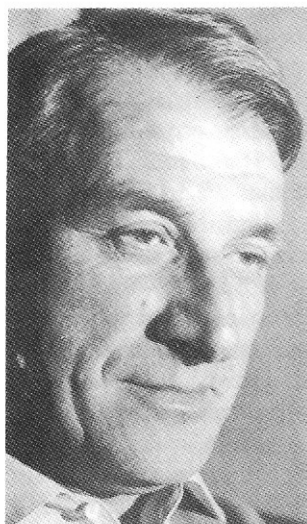

In Memoriam

DICHTER-SCHILDER FERDINAND VERCNOCKE

Ons medelid Ferdinand Vercnocke werd geboren in Oostende op 14.12.1906 en overleed in Duffel op 12.05.89. In piëteitsvolle herdenking publiceren we hierbij de tekst van het bidprentje dat bij zijn uitvaart werd aangeboden.

Je ging van ons heen in die zomerse meidagen, waarin het leven heftig bloeide. De kruiden van de hoge bomen, die jij hebt aangeplant, groeien nu in elkaar en als we even de ogen sluiten is het alsof de zee erin ruist maar jij hoort het hier niet meer...

We hadden het afscheid zachtjes weten aankomen. Je gleeed stilaan weg in je besloten wereld naar de andere oever. Misschien hoorde je nog ons dringend smeken: 'Pappie word beter want in juni gaan we weer naar zee!'. We wisten hoezeer je ernaar verlangde.

'Ik woon hier maar ik leef hier niet' heb je al die jaren herhaald. In vele gedichten spreekt die hunkering naar het eindeloze vergezicht. Je hebt gevochten tegen het onafwendbare, gekampt tegen het noodlot, verbeter en stoer, zoals je het een heel leven lang had gedaan voor erkenning en waardering.

In de ascese van de onthechting, ver van de geliefde kust, in het oude landhuis aan de Zenne waar alleen de meeuwen nog noden naar water en duin, daar heb je gewerkt aan een bezit dat voor ons nu zindert van bestendige aanwezigheid: het zijn je verzen, je aantekeningen, je handschriften. Aan de hoge wanden hangen je vele doeken, tastbare getuigen van een rijke verbeelding in je eigen vormgeving. Ze tonen ons alle openbaringen van het mysterie in de mens, over Egypte, Hellas en Rome naar de elementen van onze eigen volksaard. In de marines helder en doorzichtig trilt je hevig verlangen naar het wielende water, het blonde duin, de geul van het Zwin, naar je geboortestreek. Nu keerde je zoals 'Kapitein Kruyt' de watergeus weer, waar je voor altijd het ruisen van de zee zult horen. Uit de vele getuigenissen van medeleven die we mochten ontvangen blijkt dat je niet vergeten bent. We zeggen het B.G. na die je ooit heeft getypeerd in 'Dietse Warande en Belfort' nr. 122:

'...een authentiek poëet met een idealistische visie. Zijn wereld is een kuis en koel hoogland, waar harmonie en schoonheid stralen, waar ascese, tucht en arbeid de zinnelijke levensvreugde bedwingen en waar hij — meer Apollo dan Dionysus — met Olympische waardigheid in trotse ontoegankelijkheid heerst, ernstig en voornaam, mannelijk en eenzaam. Krachtig en soms voortvarend maar steeds onbaatzuchtig heeft hij tot het Vlaams geweten gesproken.'

Met allen danken we de Heer voor je leven dat ons verrijkte en beter maakte. ('De Kogge', Vogelzang 21, 2958 Weerde).

Je vrouw en je kinderen